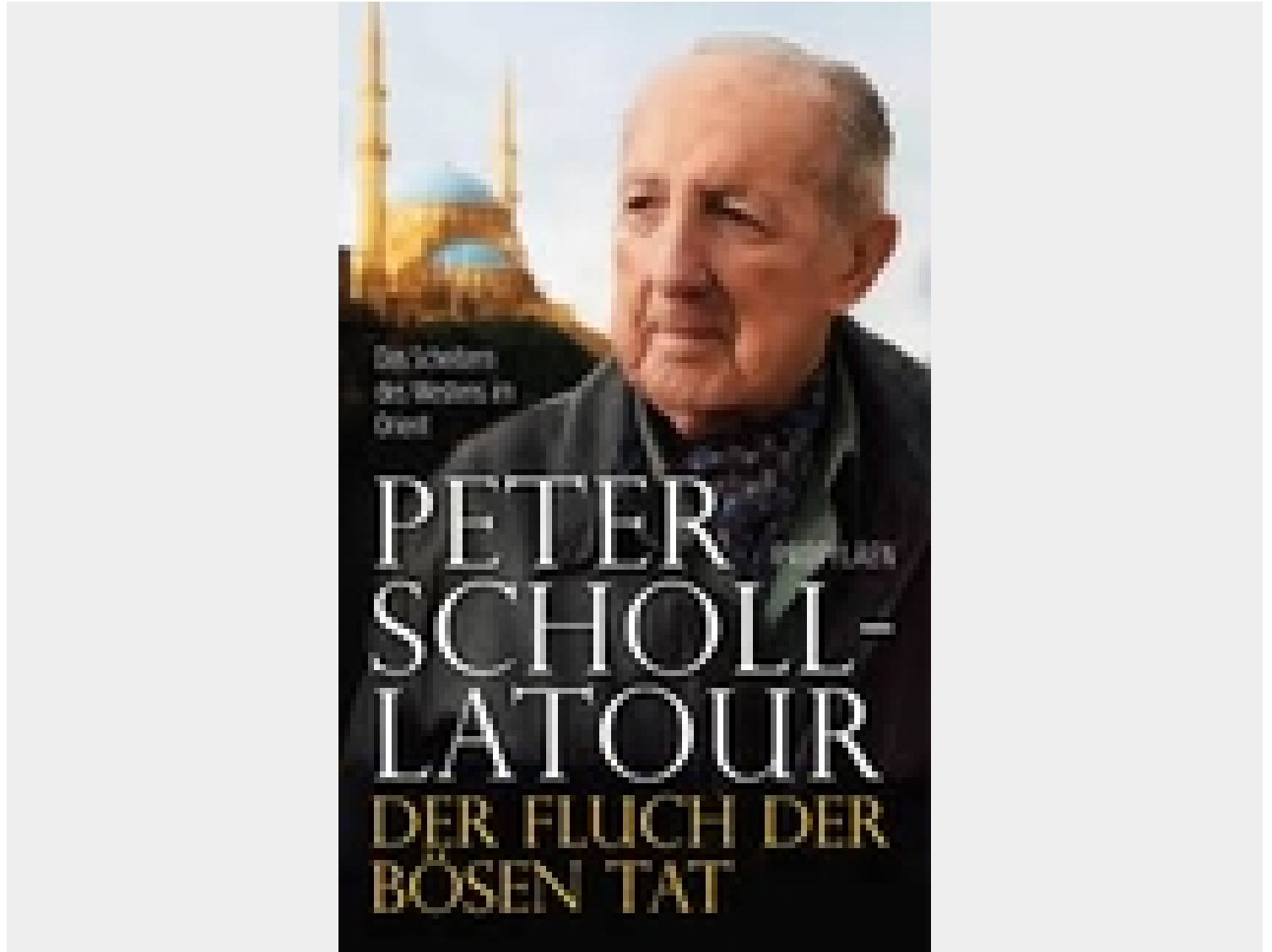

Ո՞Վ Է ՄԵՂԱԿՈՐ ՄԻՋԻՆ ԱՐԵՎԵԼԵՔԻ ՈՂԲԵՐԳՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

Posted on February 9, 2015 by Keghart

Category: [Opinions](#)

ինչպես նաև այդ երկրներում ապրող հայության ողբերգության համար

Սամվել Հովասափյան, Բեռլին, 7 Փետրվար 2015

Անցյալ տարի Բեռլինում հրատարակվել է Գերմանացի հայտնի թղթակից, հրապարակագիր, քաղաքական մեկնաբան և բազմաթիվ գրքերի հեղինակ՝ Պետեր Շուլ-Լատուրի գիրքը՝ «Չար արարքի անեծքը» խորագրով: Անտեսելով գրքում տեղ գտած որոշ անճշտություններ, կարելի է ասել, որ այս գիրքը արաբական երկրներում արևմուտքի գործադրած քաղաքականության մի անաչառ վերլուծություն է: Եվ քանի որ այդ «կործանարար միջամտության» անմիջական զոհերն են նաև այդ հյուրընկալ երկրներում հաստատված սփյուռքահայերը, ապա այստեղ հայ հանրությանն են ներկայացվում այդ գրքից որոշ հատվածներ:

Գրքի շապիկի չորրորդ էջում այսպես է ներկայացվում գրքի բովանդակությունը.

ինչպես նաև այդ երկրներում ապրող հայության ողբերգության համար

Սամվել Հովասափյան, Բեռլին, 7 Փետրվար 2015

Անցյալ տարի Բեռլինում հրատարակվել է Գերմանացի հայտնի թղթակից, հրապարակագիր, քաղաքական մեկնաբան և բազմաթիվ գրքերի հեղինակ՝ Պետեր Շուլ-Լատուրի գիրքը՝ «Չար արարքի անեծքը» խորագրով: Անտեսելով գրքում տեղ գտած որոշ անճշտություններ, կարելի է ասել, որ այս գիրքը արաբական երկրներում արևմուտքի գործադրած քաղաքականության մի անաչառ վերլուծություն է: Եվ քանի որ այդ «կործանարար միջամտության» անմիջական զոհերն են նաև այդ հյուրընկալ երկրներում հաստատված սփյուռքահայերը, ապա այստեղ հայ հանրությանն են ներկայացվում այդ գրքից որոշ հատվածներ:

Գրքի շապիկի չորրորդ էջում այսպես է ներկայացվում գրքի բովանդակությունը.

Խմորվում ու եռում է ամենուր, Սիրիան ու Իրաքը գնալով ընկղմվում են մի ահավոր՝ բոլորը բոլորի դեմ, քաղաքացիական պատերազմի մեջ: Թուրքիայում իշխանության համար պայքար է գնում իսլամական և աշխարհիկ ուժերի միջև: Եգիպտոսը մշտական խռովության թատերաբեմ է դարձել, բայց նաև աշխարհի այս անհանգիստ տարածաշրջանի հյուսիսային եզրերում Կովկասում և Ուկրաինայում, դրությունը պայթունային է: Իրեն հատուկ սուր դիտողությամբ Պետեր Շուլ-Լատուրը լույս է սփռում մի շրջանի վրա, որտեղ թվում է, թե արևմուտքի տասնամյակներ շարունակ քաղաքական և ռազմական միջամտության շնորհիվ, ինչ որ մի անեծք է իջել, կործանարար միջամտության, այդ՝ «չար արարքի անեծքը»:

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից հետո ԱՄՆ-ը, այսպես կոչված «քաղաքակիրթ աշխարհի» պարագլուխը, անընդհատ պատերազմների մեջ է եղել: Նա, տարբեր երկրներում, որտեղ որ հնարավոր է եղել, տեղական բանակի՝ գեներալների միջոցով, կատարել է պետական հեղաշրջումներ՝ Իրան, Լատին Ամերիկա, Աֆրիկա, կամ հրահրել է պատերազմներ, Իրաք-Իրան, այժմև Սիրիա, կամ ինքը անմիջական, իր ամբողջ ռազմական հզորությամբ, իհարկե բացի

ատոմային, մղել է տեղական պատերազմներ, Կորեա, Վիետնամ, Կամբոջա, Սերբիա, Իրաք, Աֆղանստան:

Մենք այսօր էլ լավ ենք հիշում այն պատկերները, թե ինչպես էին Վիետնամում մերկ, վառվող, լացող երեխաները փախչում ամերիկյան հերթական նապալմ ռումբերից, որոնցով ԱՄՆ-ը ժամանակին վառեց հարավային Վիետնամի անտառների համարյա յոթանասուն տոկոսը, անհամար տառապանքներ պատճառելով տեղի խաղաղ բնակչությանը...

Հանրությանը հայտնի այս իրողությունները այստեղ հիշելը մի անգամ ևս կարևոր է, որպեսզի մտաբերուի, թե այսօր արաբական երկրների ժողովուրդների ողբերգությունը, այն նույն քաղաքականության շարունակությունն է, որը գործադրել և այսօր էլ գործադրում է արևմուտքը, բոլորից առաջ սակայն ԱՄՆ-ը: Մենք նաև լավ ենք հիշում, ժամանակին Դաշնակցային Գերմանիայի կանցլեր՝ Հելմուտ Շրոդերի և արտաքին գործերի նախարար՝ Յոշկա Ֆիշերի համառ դիմադրությունը և փաստարկները, Իրաքի պատերազմի դեմ, երբ ԱՄՆ-ը CIA-ի կողմից հնարած կեղծ փաստաթղթերի հիման վրա, ջանում էր Եվրոպայի երկրներին էլ ներքաշել այդ պատերազմի մեջ:

Նրանք պատճառաբանում էին, որ վաղը ո՞վ է պատասխան տալու՝ Միջին Արևելքի, Աֆրիկայի ու Ասիայի իսլամական երկրների քաղաքական ապակայունացման ու ներքին խռովությունների համար:

Շատ տարիներ չեն անցել այդ ժամանակներից, բայց այսօր արդեն նրանց մարգարեությունը սոսկալի իրականություն է դարձել և ներկայումս ամբողջ մի շարք ժողովուրդներ Ասիայում ու Աֆրիկայում ներքաշված են քաղաքացիական պատերազմների մեջ: Ժամանակին ԱՄՆ-ը՝ Պակիստանում զինելով թալիբաններին՝ Աֆղանստանում ՍՍՀՄ-ի ներկայության դեմ, ծնունդ տվեց իսլամական ծայրահեղ այնպիսի մի կազմակերպության, որը չարորակ ուռուցքի նման, գնալով աճելով, այսօր արդեն հյուճում է տարբեր ժողովուրդների խաղաղ կյանքը, վտանգում է ամբողջ տարածաշրջաններ, մղում քաղաքացիական պատերազմներ: Այսօր արդեն ցավալի փաստ է, որ այդ երկրներում հաստատված սփյուռքահայությունն էլ ըստինքյան և անմիջական ներքաշվում է այդ հորձանուտի մեջ...

Եվ պետք չէ բոլորովին էլ հռետեսական հնչի, եթե ասենք, թե վտանգը կա, որ եթե ապագայում Իրանում, Ռուսաստանում և Թուրքիայում ծայրահեղ իսլամիստները ուժեղանան և փորձեր անեն, այդ երկրները ապակայունացնել, ապա դրանց ալիքները նաև Հայաստանին են հասնելու: Այդ պատճառով էլ այսօր համայն աշխարհի հայությունը պետք է արթուն լինի և որտեղ որ հնարավոր է, ակտիվորեն մասնակցի ծայրահեղականների դեմ ժողովուրդների պայքարին:

Պետեր Շոլ-Լատուրը, ով Գերմանիայի և Ֆրանսիայի հանրությանը հայտնի է որպես արաբական աշխարհին քաջածանոթ և գիտակ անձ, իր այս գրքում ոչ հերթականությունն է պաշտպանում և ոչ էլ ժամանակագրությունը: Նա իր առաջ խնդիր է դրել, ուսումնասիրել և վերլուծել վերջին տարիներին արաբական աշխարհում տեղի ունեցած «ժողովրդական» շարժումների եղությունը, ինչպես նաև տարբեր քաղաքական հոսանքների գործունեությունը և դեպքերը: Այդպիսով նա

ջանում է արևմուտքի, ամենից առաջ սակայն գերմանացի ընթերցողներին պարզաբանել մի կործանարար քաղաքականության հետևանքները, որը բանեցրել և բանեցնում են արևմտյան շահամոլ պետությունները: Դա նրանց համարյա երկու հարյուր տարի տևող միջամտությունն է այդ երկրների ներքին քաղաքական կյանքին, որի ջատագովն են այդ երկրների պաշտոնական անձինք, նրանց քարոզչությունը, աջ, ոչ պաշտոնական պահպանողական ուժերը, կուսակցությունները, ինչպես նաև նրանց կողմից թողարկված մամուլը:

Նա, որպես անխոնջ ժուռնալիստ, այցելել է պատերազմի դաշտեր, գրույց է ունեցել տարբեր երկրների ղեկավարների, պատերազմող կողմերի՝ հրամանատարների հետ: Մոտիկից վկան է եղել Իրաքի, Աֆղանստանի, Լիբիայի, Սիրիայի ժողովուրդների տառապանքներին: Վկայում է, որ Իրաք-Իրան պատերազմը ծագել է ոչ այնպես, այլ Իրաքի արշավանքը Քուվեյթի վրա կատարվել է այն բանից հետո, երբ ԱՄՆ-ը իր դեսպանի միջոցով խրախուսել է Սադամ Հոսեյնին: Իրաք-Իրան պատերազմում, երբ Իրանի զորքերը հազարավոր պատանի զինվորների կյանքի գնով, կտրում անցնում են ականապատված դաշտերը և որ պատերազմի շրջադարձ էր սպասվում հոգուտ Իրանի, ԱՄՆ-ը Իրաքին բազմապիսի զինամթերքի առաքումով և Իրանին զինադադար պարտադրելով, կասեցնում է Իրանի առաջխաղացումը և հաղթանակը:

Այսօր Սիրիայում, քաղաքացիական պատերազմի հետևանքով, տնավեր, փախստական են դարձել մոտ հինգից-ուկը միլիոն ժողովուրդ, ընդ որում մոտ մի քանի տասնյակ հազար հայ, զոհվել են ավելի քան հարյուր հազար մարդ և դեռ ոչ մի կանխագուշակում չի կարելի անել, թե այդ ամենը ինչով կվերջանա:

Հեղինակը Սիրիայի դեպքերի մասին հետևյալն է գրում.

«Արաբական գարուն», այս խոսքը այլևս բոլորովին լսել չի լինում:

Թունիսում իսկապես որ տարերային պայթյուն տեղի ունեցավ՝ Բեն Ալիի բռնատիրական կարգերի դեմ:

Իսկ եթե անդրադառնանք Եգիպտոսում՝ Թահրիր հրապարակում ընթացող իրադարձություններին, որտեղ երիտասարդության կողմից պայքար էր գնում ազատության համար, և վերլուծենք, թե դա ինչպե՞ս կատարվեց, ապա կարելի է այստեղ եգիպտական «Մուխաբարատի» (անվտանգության ծառայություններ), ամենից առաջ՝ բանակի կողմից որոշակի գաղտնի սադրանքներ և կեղծումներ ենթադրել:

Լիբիայում ԱՄՆ-ը որոշակի հապաղումով ասպարեզ մտավ, տեղի ընդդիմադիր ուժերին օգնություն ցույց տալու համար: Պետք էր Բենգազիում, որտեղ, իբր թե ժողովուրդը ընդվզել էր, որպեսզի դեմոկրատիա և խոսքի ազատության պահանջներ ներկայացուէին, դիմակայել Ղադաֆիի ոչ քիչ տատանվող ռազմատուժին, ժողովրդի մեջ մի ահավոր սպանդ չկազմակերպել..

Սակայն Սիրիայում հարցերը բոլորովին այլ կերպ էին դրված: ԱՄՆ-ը, Սաուդյան Արաբիայի և Իսրայելի համագործակցությամբ, չսպասեցին մինչև Դերայում Բաշեր-էլ-Ասադի դիկտատուրայի և նրա՝ ալավիների կողմից գերիշխող, Բաաս կուսակցության դեմ առաջին ցույցերի սկսվելուն, որպեսզի

բանակը ծանր կացության մեջ ընկավ: Հոմսում պարզվեց նաև, որ քարյուղի միապետին բոլորովին էլ չէր հետաքրքրում աշխարհիկ և արևմուտքի ապրելակերպին ձգտող «Ազատ Սիրիական Բանակին զինամթերք մատակարարել: Սաուդյան Արաբիայի Վահաբիների իսկական դաշնակիցները այն նույն ծայրահեղ՝ «Աստծո Մարտիկներն» էին, որոնք իրենց ջիհադիստներ են անվանում:

Իսլամ ծայրահեղականները իսկական հաջողության հասան Թուրքիա – Սիրիա ամբողջ հազար կիլոմետր սահմանագծի երկայնքով, որը Երդոզանի կառավարության կողմից բացվել էր, և ոտնահարելով միջազգային տարրական համաձայնագրերը, օգտագործվում էր որպես միջանցք՝ Սաուդյան Արաբիայից և Քաթարից ստացվող ռազմամթերքը Սիրիա տեղափոխելու համար: Թուրքիայի սահմանի բացումը պատճառ դարձավ, որ ամբողջ իսլամական աշխարհից ջիհադիստները մասսայաբար դեպի հյուսիսային Սիրիա, մասնավորապես Հաթաի տարածքով, դեպի Ումա ներխուժեին, այնպես որ Դամասկոսի իշխանությունը կորցրեց Հալեբի շրջակայքի մի քանի բնակավայրեր: Հետագայում ամուտրի հյուսիսային այդ մայրաքաղաքը բաժանվեց երկու մասի: Հակառակորդները քաղաքի ավերակներում անհուսալի տնային պատերազմ էին մղում:

Դիպուկահարները դարան մտած մայրուղիների երկու կողմերի շենքերում, սպասում են իրենց գոհերին, որոնք շատ հաճախ խաղաղ բնակիչներ են լինում:

«Վերջերս, - շարունակում է սպան, հաճախակի են դառնում բախումները ԱՄՆ-ի կողմից հովանավորվող Սիրիայի Ազատ Բանակի և մեծ արագությամբ հզորացող, ծայրահեղ իսլամիստների՝ կանաչ լեգիոնների միջև, որոնք «սրբազան պատերազմի» են արշավել: Նրանց նպատակն է, Սիրիայում ալավիներին՝ «Աստծո թշնամիներին», ոչնչացնել, քրիստոնիաներին երկրից վտարել և Դամասկոսում նոր խալիֆաթ հիմնել, որի կրոնական խստությունը, անցնելու է թալիբանների կողմից գործադրած բռնության մեթոդներից»:

Ջիհադիստների շարքերը լրացնում են շատ հաճախ մահվան պատրաստ վետերաններ, որոնք մեծ մասսամբ այստեղ են եկել Իրաքից, Աֆղանստանից, Լիբիայից, նույնիսկ Կովկասից և քաղաքացիական պատերազմի մեծ փորձ ունեն:

Այս սարսափելի ռազմիկներին միշտ էլ հաջողվում է, Սիրիայի Ազատ Բանակի համար նախատեսված CIA-ի կողմից ռազմաթերքների առաքումը բռնագրավել, որը չափավոր ուժերին պետք է հնարավորություն տար, շարունակել դիմադրությունը կենտրոնական իշխանության դեմ:

Արևմուտքի կողմից Սիրիայի տարածքում գործադրված իշխանափոխության ստրադեգիայի լրիվ ձախողումը բացահայտվեց այն ժամանակ, երբ այս երկու ջիհադ՝ «Ջիհադ Էլ Նուսրա» և «Աիրար Էս-Շամ» կազմակերպությունները միացան, որպեսզի իսլամական Աստծո պետություն ստեղծեն:

«Դուք երևի կզարմանաք, որ ես այսպես բացահայտ եմ խոսում, մեր ներկա, անհույս կացության շուրջ,- ավելացնում է Սուլիմանը, բայց այսօր մենք գիտենք, որ մենք մի «մեծ խաղում», միայն շախմատի տախտակի խաղաքարերն ենք»:

Իշխանափոխությունը Դամասկոսում (փոխարենը՝ Սուննիների իշխանության հիմնումը), կամ Սիրիայի բաժանումը, ԱՄՆ-ին, Իսրայելին և Սաուդյան Արաբիային կարևոր է, որպեսզի Շիա իսլամի

ազդեցութունը, որը շնորհիվ` Լիբանանում հիզբուլահների ներկայութան, մինչև Միջերկրական ծով է հասնում, նվազեցնել և Իրանի մոլաներին, իրենց սահմանները ցույց տալ...

